im Gen. oder im Comp. vorangehend.

विक्रिंस्र Adj. in अ°.

विक्रित s. u. 1. धा mit वि.

विक्रितमण Adj. *eifrig bedacht —, bestrebt zu* (°अर्थम्) Vikramâṅkaṅ. 9,13.

विक्रितत्व n. *das Vorgeschriebensein, Bestimmtsein* Hemâdri 1,414,22. Comm. zu TS. Prât.

विक्रितप्रतिषिद्ध Adj. *vorgeschrieben und untersagt.* Nom. abstr. °त्व n. Comm. zu Kâtj. Çr. 5, 11,3. 8,1,3.

विक्रितसेन m. N. pr. eines Fürsten.

विक्रिति f. 1) *das Verfahren.* — 2) *das Bewirken, zu Stande Bringen* Bâlar. 193,19.

विक्रित्रिम Adj. *verrichtet* Bhaṭṭ.

विक्रीन s. 2. क्री mit वि.

°विक्रीनता f. *das Beraubtsein um, Ermangeln, Nichtbesitz von.*

विक्रीनित Adj. *beraubt —, gekommen um* (Instr.).

*विक्रुण्डन m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's.

विक्रुमत् Adj. *keine Opfer darbringend.* Nach Sâj. *opfernd, anrufend.*

विक्रुत 1) Adj. s. u. 1. कृ mit वि. — 2) n. *a) Spaziergang* R. 4,19,13. — *b) unzeitiges Schweigen aus Verlegenheit.*

विक्रुति f. 1) *Ausdehnung, Erweiterung, Zuwachs, Zunahme.* — 2) *Vergnügen, Belustigung.*

विक्रूर्द्य n. *Muthlosigkeit.*

विक्रेटक MBh. 1,3076 fehlerhaft für विक्रेठक.

विक्रेठक Adj. *Jmd weh thuend, verletzend* MBh. 1,74,89.

*विक्रेठन n. *das Wehthun, Verletzen, Beleidigen.*

विक्रेठ m. *Verletzung, Schädigung* Lalit. 345,16.

विक्रोदिन् Adj. etwa *Tümpel — oder Pfützen bildend.*

विक्रोत्, f. *ein schlangenähnliches Thier, Wurm* und dgl.

विक्लव 1) Adj. (f. आ) *erschöpft, mitgenommen, ergriffen, seiner nicht ganz mächtig, verwirrt, bestürzt.* °म् Adv. Çiç. 20,58. Nom. abstr. °ता f. und °त्व n. — 2) *m. *Myrrhe.*

विक्लवित Adj. = विक्लव 1).

1. वी, वेति (कान्तिकर्मन्, गतिव्याप्तिप्रजननकान्त्यसनखादनेषु), विक्षि. 1) *verlangend aufsuchen, — herbeikommen, appetere, gern annehmen, — geniessen.* — 2) *ergreifen.* — 3) *unternehmen.* — 4) *zu gewinnen suchen, verschaffen, herbeischaffen.* — 5) *heimsuchen, rächen.* — 6) *losgehen auf, bekämpfen, anfallen.* — 7) वीत *begehrt, beliebt, gern genossen.* — *Caus. वाययति und वापयति *befruchten.* — Mit अति *überholen, überlegen sein;* mit Acc. — Mit अप *sich abwenden, abhold sein.* — Mit अभि, अभिवीत *gesucht, begehrt.* — Mit अव *aufsuchen.* — Mit आ 1) *unternehmen, anstellen.* — 2) *herbeieilen.* — 3) *ergreifen, packen.* — 4) *आ वयति = अक्तिकर्मन्. — Mit उपा (आ – उप) *zu Hülfe kommen.* — Mit उप *hinzustreben, anstreben, zu erzielen suchen.* — Mit नि Insens. (विवेति) *eindringen in, sich stürzen unter* (Loc.). — Mit प्र 1) *hinausstreben.* — 2) *zustreben auf, eingehen in* (Acc.). — 3) *angreifen.* — 4) *inire, belegen, befruchten.* — Mit प्रति *in Empfang nehmen.*

2. वी 1) Adj. *appetens.* Vgl. देववी, पदवी. — 2) *m. = गमन.

3. वी, वेति, वीहि, विहि. 1) *antreiben, in Gang setzen, erregen, erwecken.* — 2) *fördern —, führen zu;* mit doppeltem Acc. — Mit अप etwa *abtreiben* in einer Worterklärung. — Mit अभि *antreiben;* vgl. अपुरुषाभिवीत. — Mit आ *antreiben, hertreiben.* — Mit उद्, उद्वीत *hinausgetrieben, weggejagt.* — Mit प्र *antreiben, erregen, begeistern.* प्रवीयमान *angetrieben werdend* Hem. Par. 1,168. प्रवीत *in Gang gesetzt* (Wagen).

4. °वी Adj. *in Bewegung gesetzt* in पर्णवी.

5. वी, Intens. वेवीयते *mit den Flügeln schlagen.* — Mit आ (वेवीरन्) *trepidare, verzagen* oder *Leid empfinden.* Vgl. आवी.

6. वी s. व्या.

7. वी Adj. *bedeckt* in हिरण्यवी.

8. वी m. = वि *Vogel* in तक्षवी. Soll auch f. zu वि *Vogel* sein.

9. वी° Adv. = 2. वि° in वीकाश u. s. w.

*वीक m. 1) *Wind.* — 2) *Vogel.* — 3) = मनस्.

वीकाश m. 1) *Glanz, heller Schein* Daçak. 1,12. — 2) *= रक्स्.

वीकृड Adj. als Bez. Rudra's Maitr. S. 2,9,9 (128,3), v. l.

वीक्षण n. (adj. Comp. f. आ) 1) *das Schauen, Sehen.* — 2) *das Anschauen, Anblicken, Hinschauen* (Vaitân.), *Betrachtung, Durchmusterung.* — 3) *Blick.* — 4) *Auge* Çiç. 18,30. — 5) in der Astrol. *adspectus planetarum.*

वीक्षणीय Adj. *anzuschauen, anzublicken, zu betrachten, worauf man seine Aufmerksamkeit zu richten hat.*

वीक्षा f. 1) *das Anschauen, Anblicken, Untersuchung.* — 2) *Einsicht, Erkenntniss.*

*वीक्षापन्न Adj. *vor Staunen hinsehend, überrascht, erstaunt.*

वीक्षारण्यमाहात्म्य n. Titel Opp. Cat. 1.

वीक्षित 1) Adj. Partic. von ईक्ष् mit वि. — 2) n. *Blick.*

वीक्षितर् Nom. ag. *Beschauer.*

वीक्षितव्य n. impers. *zu schauen, zu blicken, zu sehen.*

*वीक्ष्य 1) Adj. *zu schauen, zu sehen.* — 2) m. *a) Tänzer.* — *b) Pferd.* — 3) n. *Verwunderung, Staunen.*

वीखा f. *eine best. Bewegung* Ind. St. 15,296.

वीङ्ग n. Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

*वीङ्गा f. 1) *eine best. Bewegung, Tanz.* — 2) = संधि. — 3) *Carpopogon pruriens.*

वीच in अम्बुवीच.

1. वीचि f. *Trug, Verführung.*

2. वीचि (*m.) f. und वीची f. 1) *Welle, Woge.* वीचिहस्त *eine Welle als Hand* Çiç. 8,46. Vâsav. 102, 2. Am Ende eines adj. Comp. वीचि und वीचिक. — 2) *Welle* als Bez. eines *Abschnitts* in einem प्रवाह *Fluss* genannten *Kapitel* in Saduktik. — 3) *eine best. Hölle.* Richtig wohl अवीचि. — 4) *= सुख. — 5) *= अवकाश. — 6) *= स्वल्प, अल्प Çâçvata 677. — 7) *= आलि. — 8) *= किरण.

*वीचिमालिन् m. *das Meer.*

वीचीकाक m. *ein best. Vogel.*

वीज्, वीजति, °ते (nur dieses nach dem Dhâtup.) 1) *befächeln, anwehen.* Med. (°वायुना वी° zu trennen) nur Comm. zu Âpast. Çr. 9,11,24. — 2) Act. *besprengen* (einen Bewusstlosen mit Wasser). — 3) *Med. गतौ. — Caus. वीजयति (Pass. वीज्यते, Partic. वीजित) *befächeln* (Vâsav. 157,3), *anwehen, anfachen* (das Feuer). — 2) *benetzen.* वीजित (v. l. वेजित) Hariv. 2,18,23. Nach Nilak. = चलित oder भीत. — 3) etwa *streichen, hinfahren über, spielen mit* (Acc.) Suçr. 2,145,3. — Mit अनु Caus. Partic. °वीजित *angeweht.* — Mit अभि Caus. *befächeln.* — Mit आ Caus. dass. — Mit उद् Caus. *anwehen.* — Mit उप Act. *befächeln.* — Caus. *befächeln, anwehen.* — Mit परि Med. *befächeln.* — Caus. *befächeln, durchwehen.* — Mit सम् Caus. 1) *befächeln.* — 2) etwa *zum Sträuben bringen* (Haar) Karaka 1,26.

वीजन 1) *m. Bez. zweier *Vögel*, = कोक und जीवंजीव. — 2) n. *a) das Befächeln, Zufächeln* Çiç. 17,6. — *b) Fächer* Bhâvapr. (Hdschr.) 3,32. — *c) *= वस्तु.

*वीजयी Indecl. in Verbindung mit कृ.

वीज्य in सुख°.

वीट (*n.) und वीटा f. *ein runder Kieselstein* (Spielzeug von Kindern und als Kasteiung im Munde gehalten).

वीटक 1) n. = 2) *b*) Paṅkad. 13,4. 20,1. 21,1. Mit ब geschrieben. — 2) f. °टिका *a) Knopf eines*